FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 36 — CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, FEBRUARY 21, 1950 — LETO LII — VOL. LII.

VESTI IZ SLOVENIJE

NOVE ZGRADBE IN IN-INDUSTRIJE. — Pismo iz Trsta napisano začetkom januarja 1950 pravi o Titovi industrijalizaciji v Jugoslaviji tole:

Zanesljive podatke o novih Titovih industrijah je zelo težko dobiti, številnih še celo ne, ker številke poznajo samo centrale v Beogradu, javnosti in provinci pa servirajo samo odstotke. V kolikor morem presoditi po vesteh, ki pridejo preko meje, je "novo" samo tole:

1.) Novih industrijskih zgradb je precej, a so večinoma gola tovarniška poslopja, pogosto še v surovem stanju.

2.) Pogosto je v njih samo delna mašinerija, tovaren s kompletno mašinerijo je zelo malo.

3.) Precej "kompletnih tovaren z mašinerijo vred" so naredili na ta način, da so v eno tovarno z nosili stroje iz mnogih ostalih tovaren. Iz take vrste "komplikacije" le redko more nastati nova dobra tovarna, kajti predvojna jugoslovanska industrija je obratovala večinoma z zastarelimi stroji.

4.) Tovarniške naprave so bile med vojno po Nemcih, Ustaših itd. do dna izrabljene in obrabljene brez vsake poštene reparature. Mislim, da l. 1945 ni bilo v Jugoslaviji niti ene tovarne z dobrimi in dobroohranjenimi stroji. Titovci so to industrijsko groblje po svoje prenašali, združevali in racijonirali.

5.) Ker tako ustvarjene tovarne niso mogle obratovati, so klicali direktorje od zunaj na pomoč; posebno Nemce so vabili.

6.) Dokler so bili še Rusi vplivni, so neradi gledali nemške in druge strokovnjake, ker so se celo Titovci hitro spoznali, kako malo so vredni ruski strokovnjaki proti vsakemu drugemu.

7) Vse Titove tovarne imajo eno veliko bolezen: manjka rezervnih delov in to za stroje, ki so bili nabrani po celem svetu in bi se torej tudi rezervni deli morali kupovati po celem svetu.

8) Velika bolečina Titovih tovaren je tudi strašno pomanjkanje obratnega orodja; od klešč pa do skobelnika, vse manjka. Ravnotako občutno je pomanjkanje obratnega materijala, n.pr. kositra, pločevin, jekla, cevi itd. Zato popravljajo stroje tako počasi in tako slabo. To ni popravljanje, to je navadno krparenje.

9) Manjka jim tudi industrijskih surovin, posebno v kemični stroki.

10) Kako vpliva na industrijsko delo nezadovoljnost delavcev, beg pred odgovornostjo pri inženirjih, obratovodjih in ravnateljih, zanikrnost pisaren pri splošni upravi, si vsak lahko sam predstavlja.

To samo par misli na prvo roko. Kake primerjalne slike ne morem dati. Tega ne bodo zmogli tisti ameriški strokovnjaki, ki bodo hodili po Jugoslovanskih tovarnah, kajti Titovci jim bodo pokazali samo par boljših tovaren.

Pismo piše zanesljiv strokovnjak, ki je desetletja delal v raznih industrijah v Jugoslaviji.

COLD WAVE

Vremenski prerok pravi:

Cleveland je obiskala pravcata zima. Sinoči je padel toplomer na 8 stopinj nad ničlo. Danes popoldne in drevi bo nekoliko gorkeje, jutri tudi gorkeje in deževno.

Tri na dan

V nedeljo smo slišali v cerkvi postne postave za 40-danski post. Prav nič niso težke in sleherni jih bo lahko spolnoval, če bo hotel.

* * *

Dva ameriška dnevnika v Clevelandu bosta od pepelnične srede do velike noči posvetila dnevno dokaj prostora veri. Eden bo priobčeval sv. pismo o rojstvu, življenju, trpljenju in smrti Kristusa, ki je "največjastnejša zgodba, še kdaj zapisana." Drugi bo pa pripovedoval doživljaje in izkušnje znamenitih mož z ozirom na vero.

* * *

Pa se ne bo noben čitateljev teh dveh ameriških dnevnikov zgledoval nad takim pisanjem. Niti ne bo nihče metal radi tega časopisa ob tla, ali zmerjal urednika s kakšnim "farškim podrepnikom." Kvečjem se bo dobil morda kak prosvitljen Kranjec, ki je priromal v to deželo pred 40 in več leti, sestradan in betežen, pa veren. Zdaj ima vsega dosti, zato misli, da mu ni treba vere, pa laja tudi na drugega, če jo še ima. No, pa vsak po svoje. . .

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

Begunci bodo, dokler bodo diktatorji, zatrjuje direktor IRO

Rim. — Določeno je, da mednarodna organizacija za pomoč brezdomcem, IRO, zaključi svoje delovanje 1. aprila 1951. Donald Kinsley, direktor te organizacije je izjavil, da problem beguncev in brezdomcev ne bo nikoli rešen, dokler bodo na svetu totalitarni režimi.

Begunci neprestano uhajajo iz dežel, ki so pod vlado diktatorjev, je rekel direktor. Prihajajo iz vzhodne Evrope čeprav vedo, da ne morejo biti sprejeti v begunska taborišča. Pa jim vseeno kar pridejo, samo da so izpod vlad diktatorjev.

Zadnje begunce so sprejemali v taborišča do 15. oktobra lanskega leta. Direktor Kingsley sodi, da bo na 1. aprila 1951, ko neha delovati ta organizacija IRO, še vedno v Evropi kakih 600,000 brezdomcev v zapadni Evropi. Kdo bo skrbel zanje?

Poizvedovalni kotiček

Jožef Žverk, W. A. G. Railways, Post Office: Morris, West Australia, išče svojega strica Alojzija Breznik, ki je bil rojen približno 1879 v Letušu, občina Braslovce pri Celju, a je odšel v Ameriko leta 1906. Žverk je sin Andreja Breznika. Kdor bi kaj vedel o Alojziju Brezniku, naj bo tako dober ter sporoči g. Žverku na gornji naslov.

TITO VPIJE ZAKAJ DA NI NOVACA

25 milijonov so mu obljubili, zdaj pa ni denarja odnikoder

TITO SE BOJI, DA SO GA ZAPADNIKI POTEGNILI

Belgrad. — Tito je imel v Titovih Užicah govor za prihodnje volitve. To so nekdanje Užice, ki so jih zdaj prekrstili v Titove Užice. Tito je vpil, da bodo "raje hodili bosi," kot bi jim pa Zapad narekoval, kako naj upravljajo Jugoslavijo.

Nad 50,000 ljudi je poslušalo Tita, ko je vpil, da se ne bo podal Zapadu, kakor se ni podal Sovjetski Rusiji.

Ljudem ni bilo znano, kaj je vzrok tega zmerjanja, ki ga je Tito naperil v prvi vrsti na Zed. države. Toda dobro poučeni krogi vedo, da so trije vzroki tega izbruha iz ust jugoslovanskega diktatorja in sicer:

Svetovna banka je menda obljubila, da bo dala Jugoslaviji $25,000,000. Zdaj pa tega posojila odnikoder ni.

Zapad je "svetoval" Titu, naj Jugoslavija ne prizna komunistične vlade v Indo Kini.

Nekateri zapadni diplomati so očitali jugoslovanskim vladnim uradnikom, da so notranje razmere v Jugoslaviji take, da se gnusijo tujcem in da se nikakor ne morejo primerjati s principi prave demokracije.

To troje je, ki je razjarilo Tita, da se je spravil na Zapad. Seveda, zadej so pa lahko še druge stvari, morda kakšen ponižen poklon Stalinu, kjer spokorjeni sin ponižno prosi odpuščanja svojega strogega očeta v Moskvi, ki je kajončka našeškal, da zdaj prosi odpuščanja. To, seveda, so le domneve nekaterih diplomatov, ki niso nikoli verjeli, da bi Tito potegnil z Zapadom, ampak si je hotel tam samo napolniti malho z denarjem. Ampak na zapadu tudi niso vsi na glavo padli.

Kolumbovi vitezi bodo imeli konvencijo

Akron, O. — V dnevih 13., 14. in 15. maja bo imela organizacija Kolumbovih vitezov konvencijo v hotelu Mayflower.

Nemški časopis trdi, da so s silo zadušili revolto proti Stalinu

Med zarotniki je bilo čez 200 visokih ruskih uradnikov

Berlin. — Nemški časopis "Der Abend" poroča, da je Stalin pravkar s silo strl revolto proti njegovemu režimu v Leningradu. Med zarotniki, ki so nameravali vreči Stalinov režim, je bilo nad 200 visokih ruskih uradnikov, med njimi tudi maršal Leonid Govorov.

Uradnega potrdila o vsej stvari ni, časopis samo trdi, da je dobil to vest iz virov, ki so blizu sovjetski kontrolni komisiji v vzhodni Nemčiji.

Vzrok revolte, pravi poročilo je bil to, ker so zarotniki mislili, da vodi Stalin deželo naravnost v vojno in pa to, ker se življenjski standard v Rusiji ne dvigne, čeprav je Stalin to sveto obljubil tekom vojne, da je s tem držal narod pri vztrajnosti.

Vseh zarotnikov še niso prijeli. Kar so jih, bodo kmalu prejeli kazen. Stalinov režim je menda kaj takega pričakoval, zato je pa zadnji mesec zopet vpeljal smrtno kazen za "izdajalce in sabotažnike."

Zarotniki so nameravali razglasiti v Leningradu novo ruską republiko.

Unija železničarjev je ukazala stavko na 27. februarja ali pozneje

Chicago. — Unija sprevodnikov in železničarjev je odločila, da bodo šli vsi njeni člani širom dežele na stavko v pondeljek 27. februarja. Vendar je videti, da se bodo zadeve razvijale na tak način, da bo stavka odgodena vsaj za nadaljnih 60 dni. Med unijami in vodstvi železnic je nesporazum na 11 zahtevah za izboljšanje mezde ter za krajše delovne ure.

Kakor določa postava, ima predsednik Zed. držav v slučaju stavke pravico imenovati posebni preiskovalini odbor, ki naj spor preišče. To vzame 30 dni. Nadaljnih 30 dni zatem je pa določenih za "ohlajenje" strank, ki so v sporu. Torej če bo stavka železničarjev, je ne bo za 60 dni od dneva, ki je bil prvotno določen za stavko.

DO PETKA JE ODGODENO STAVKARJEM

Sodnik je določil dan 3. marca, da se vrnejo premogarji na delo

JEZNI PREMOGARJI SO ZA TO, DA NE GREDO NAZAJ NA DELO

Washington. — Federalni sodnik Keech je zadnji teden ukazal premogarski uniji, da pošlje stavkarje nazaj na delo ter določil dan 21. februarja, ko bo določil, če naj se posluži Taft-Hartleyeve postave ali ne.

Premogarji se niso zmenili za ta odlok federalne sodnije in so ostali doma. Sodnik Keech je včeraj podaljšal rok premogarski uniji ter postavil dan 3. marca, ko bo odločil, če naj ukaže uniji, da se ravna po Taft-Hartleyevi postavi. Takrat bo unijo vprašal, zakaj ne uboga odloka sodnije.

Vlada zahteva, da sodnik takoj razglasi odlok, da se mora unija ravnati po Taft-Hartleyevi postavi, ki določa, da morajo stavkarji delati za dobo 80 dni, v tem času naj se pa skuša doseči sporazum med obema strankama. Sodnik je rekel, da potrebuje več časa, da o tem razmišlja in je odložil zadevo do petka 3. marca.

Premogarji, ki so na stavki, so še vedno odločeni, da ne bodo šli nazaj na delo, dokler ne bo njih predsednik Lewis podpisal nove pogodbe. Brez kontrakta ne bodo kopali premogarji, se sliši od vsepovsod, kjer so premogovniki. Da, niti potem, če jim vlada naprti na rame Taft-Hartleyevo postavo, pravijo.

NAJNOVEJŠE VESTI

Washington. — Po par tednih brezdelja se je vsedel kongres k resnemu delu. Ta teden bo najbrže senat glasoval o predlogu, da se pripusti več brezdomcev v deželo iz evropskih taborišč.

Washington. — Ako do petka ne pride do sporazuma med unijo in telefonskimi družbami, bodo odšli telefonski delavci in uslužbenci po vsej deželi na stavko.

Ameriški vojaški poveljniki v Tokiju. — Slika nam prtdstavlja skupno štabne poveljnike ameriške vojske v Tokiju. Od leve na desno so: gen. Omar Bradley, gen. Douglas MacArthur, gen. Hoyt Vandenberg, admiral Forrest Sherman in gen. J. Lawton Collins. Po dolgem razgovoru so prišli do zaključka, da bi Zed. države morale imeti stalne vojaške baze na Japonskem, da bi varovale japonsko industrijo, da ne pade v komunistične roke.

Bliža se čas, ko bo treba pogledati Rusiji v oči glede oboroževanja

Washington. — Tako je izjavil senator Tom Connally iz Texasa, ki je načelnik senatnega odseka za tujezemske zadeve. Senator Connally je eden najbolj veščih in vplivnih mož v ameriškem kongresu in vidi, da tako ne more iti naprej, da bi svet tekmoval v oboroževanju, trošil denar ter v strahu in trepetu čakal jutrišnjega dne.

Senator Connally pravi, da se bo treba z Rusi vsesti za mizo in se dogovoriti glede kontrole atomske bombe. Ampak, je poudaril Connally, Ruse je treba posvariti v naprej, da če taki dogovori ne bodo prinesli uspehov, da bo šla potem Amerika do skrajnosti v izdelovanju orožja ter bo iskala znanja za izdelavo boljših bomb.

Sovjete je treba prepričati je rekel senator, da je sedanja tekma za oboroževanje predraga in če se jih o tem prepriča, bodo morda voljni govoriti o kontroli atomske bombe.

Istočasno je pa senator Wiley, republikanec iz Wisconsina sugestiral državnemu tajniku Achesonu, naj poizve s pomočjo svojih poslanikov pri raznih inozemskih državah, če bi bile pripravljene za mednarodno konferenco, ki bi dala Združenim narodom nalogo, naj skušajo doseči kontrolo atomskega orožja. To bi bila edina pot k svetskemu miru, je rekel senator Wiley.

Predsednik Truman je zopet zagotovil, da je pripravljen za mir

Washington. — Predsednik Truman je včeraj opetovano zagotovil ves svet, da so Zed. države vsak čas pripravljene sesti k mizi kjer koli in s katero državo koli ter govoriti o miru.

Toda Mr. Truman je pri tem važno poudaril, da mora take razgovore o miru voditi organizacija Združenih narodov, ali pa redni diplomatski kanali — razen, če bi hotel Stalin priti osebno v Ameriko, ali kak drug predstavnik kakšne vlade, ter govoriti s predsednikom.

Rekel je tudi, da on ne vidi vzroka, zakaj bi poslal kakšno mirovno komisijo v Moskvo. Misli je tudi, da zdaj še ni čas, da bi se organiziralo unijo držav, ki so članice Atlantskega pakta. Poudaril je tudi, da Zed. države niso še nikoli odšle s kakega zborovanja in da se niso še nikoli poslužile kakega vetiranja v zadevah, ki bi vodile do miru, kakor je to opetovano storila Rusija.

Nesreča v Argentini

Marija Novak, teta v družini Urbanija v Ramos Mejia, se je v soboto 7. januarja napotila v cerkev. Ob sedmih zjutraj je hitela prekoračiti glavno prometno cesto Rivadavijo. V tem trenutku je po ulici pridrvel avto in jo je podrl na tla. Sunek je bil močan in je Marija Novak obležala nezavestna na cesti z zlomljeno nogo in še več drugimi težkimi poškodbami. Avtomobilist je ponesrečenko naložil na avto in jo zapeljal v bolnico v Haedo, kjer se sedaj zdravi. Rojakinji želimo, da bi se čimprej pozdravila in vrnila domov.

Češki duhovnik je bil ekskomuniciran

Vatikan. — Rev. Jan Dechet, ki je sprejel od češke komunistične vlade nominacijo za apostolskega upravitelja, je bil ekskomuniciran od Svete Stolice.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Maša za vojaka—

Jutri ob 8:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. maša za pok. Cpl. Joseph Grajnerja.

Pozdravi iz Floride—

Iz Pompano Beach, Florida, pošiljajo pozdrave: John Drenikovi, Joseph Demsharjevi, Frank Racetovi, John Bukovnikovi, Josie Perrotti, Mary Kramer, Mr. in Mrs. Kebe, Mr. in Mrs. Peters, Mr. in Mrs. Morrison. Pravijo, da so se zbrali v novi Drenikovi palači in jo prav dobro krstili. Na koncu si pa upajo dostaviti našemu uredniku: "škoda da te ni bilo zraven!" Grdobe!

Manj plina—

East Ohio Gas Co. je pridržala dovajanje plina 700 večjim odjemalcem, ki so v industriji ali podjetjih, da bo dovolj plina za gretje po hišah. Plinska družba je morala to storiti, ker so bile večje zahteve po plinu radi pomanjkanja premoga.

Prihod iz Kanade—

Mr. in Mrs. John Blatnik sta došla zadnji teden iz Britske Kolumbije v Cleveland, da se bosta tukaj stalno naselila. Mr. Blatnik je bil več kot 20 let v Kanadi in je postal kanadski državljan. Ženo si je dobil iz Clevelanda in sicer iz poznane družine Malter iz 3688 E. 77. St. Tukaj bosta nova naseljenca tudi živela, dokler si kaj svojega ne poiščeta. Dobrodošla v naši metropoli!

Maša za 30-dnevnico—

V četrtek ob 8 bo darovana v cerkvi sv. Lovrenca maša za pok. Frances Ponikvar ob priliki 30-dnevnice njene smrti.

Pri White Co. stavkajo—

Do 900 delavcev pri White Sewing Machine Co. je odšlo včeraj na stavko. Zahtevajo priznanje unije. Prej so spadali k uniji elektrikarjev CIO, ki je bila pa vržena iz glavne unije. Zdaj bi delavci radi drugo unijo, podjetje pa pravi, da nimajo zdaj nobene unije, ki bi jih zastopala.

Dodatna maša v postu—

V katedrali sv. Janeza na 9. cesti in Superior, bo tekom posta dodatna sv. maša in sicer ob 11:30 predpoldnem.

NOVI GROBOVI

Alex Kovach

Umrl je Alex (Shondor) Kovcah iz 1368 E. 85 St., star 67 let. Rojen je bil v Jugoslaviji. Tukaj zapušča soprogo Sophie. Čas pogreba, ki se vrši iz Golubovega pogrebnega zavoda, 4703 Superior Ave., bo jutri dop. ob 10.

James Krainov

Nagloma je umrl v petek ponoči James Krainov, star 20 let, stanujoč na 8224 Theota Ave., Parma, O. Rojen je bil v Clevelandu.

Tukaj zapušča žalujoče starše James in Mary ter sestri Irma in Jo Ann. Pogreb se vrši danes popodne ob 12:30 uri iz Golubovega pogrebnega zavoda, 4703 Superior Ave., v cerkev sv. Save ob 1. uri.

Begunske družine obupno prosijo naj se javijo Sponzoriji, ki bi jih sprejeli, da bi se mogle naseliti v Ameriki So sami odlični Slovenci in dobri delavci.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države $8.50 na leto; za pol leta $5.00; za četrt leta $3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav $10.00 na leto. Za pol leta $6.00, za 3 mesece $3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States $8.50 per year; $5.00 for 6 months; $3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States $10 per year. $6 for 6 months, $3.50 for 3 months.

FEBRUARY 1950

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act ofMarch 3rd 1879.

83 No. 36 Tues., Feb. 21, 1950

Mnenje Evrope o vodikovi bombi

Reakcija Evrope na odlok Zed. držav, da se gre naprej s proizvodnjo vodikove bombe, je vsebovana v mešanici upanja in strahu. Upanje je, da bo obstoj tega groznega orožja ustrahoval Evropo v mir, — in strah, da bo to orožje povzročilo uničenje sveta. Poročevalcem lista "New York Times" v šestih evropskih prestolnicah — v Londonu, Parizu, Rimu, Haagu, Stockholmu in Frankfurtu — je bilo naročeno, naj povprašajo ljudi, kaj mislijo o tej vodikovi bombi. Njihova poročila dokazujejo, da so ti komentarji deljeni v četvero glavnih kategorij.

1. Vsa stvar je prestrahotna za pravilno zapopadenje. Ničesar ni, kar bi mogla Evropa storiti, razen da upa na najbolje.

2. Zedinjene države so naredile pravilni odlok; predsednik Truman ni imel nobene alternative v očigled stanja mrzle vojne. Če in kadar bo Sovjetska zveza imela priliko in znanje, bo pričela proizvajati take bombe.

3. Treba je uvesti nova in intenzivna prizadevanja, da se doseže s Sovjetsko zvezo sporazum glede kontrole atomske energije.

4. Kapitalisti si prizadevajo spraviti svet v novo vojno. (To je, naravno, reakcija komunistov).

Komentarji večine Evropejcev, s katerimi so se ti poročevalci razgovarjali, pridejo v prvo kategorijo.

V Parizu je zelo razširjen in globok fatalizem glede vodikove bombe. Francozje smatrajo atomsko bombo za katastrofalno; vodikovo bombo pa še za bolj katastrofalno, toda ne morejo uvideti, kako bi jih mogla še bolj prizadeti ali še bolj ubiti kakor atomska bomba. V vsakem primeru pa vidijo, da ni ničesar, kar bi mogli storiti.

V Haagu je splošen izraz mnenja: "To je izven dosega naše kontrole. Kaj nam je storiti, razen da gremo naprej s svojimi vsakdanjimi opravki in čakamo, kaj se bo zgodilo?"

Poleg občutja impotence ali nemoči se pojavlja pri nekaterih Evropejcih tudi občutje ogorčenja nad celotno situacijo. Mnogi voditelji Zapadne Nemčije n. pr. pravijo, da so Nemci predmet odlokov velesil, in da bodo zaradi tega javno oni (Nemci) tisti, ki bodo od tega prvi trpeli ali pa profitirali.

Kljub svojemu fatalizmu pa se večina Evropejcev strinja s Trumanovim odlokom, da se gre naprej s proizvodnjo vodikove bombe. Časopis Hague Courant sumira stvar sledeče: "Predsednik Truman je prevzel nase veliko odgovornost, ko je odredil proizvodnjo vodikove bombe. Toda njegov odlok je opravičen pred Bogom in pred človeštvom. Noben odlok ali odložitev tega odloka bi bila mnogo slabša. Izbira je bila strašna, ampak bila je izbira za manjše zlo."

Londonski "The Times" pravi: 'Sovjetska vlada morda že izdeluje vodikovo bombo ali je pa ne, toda dokler bo obstojal dvom, bo živelo ljudstvo Zapada v silnem strahu. Zato čutimo, da smo prisiljeni iskati svoje varnosti v še strašnejših orožjih — četudi pri tem tvegamo končno destrukcijo."

V Rimu vlada občutje, da je odločitev predsednika Trumana "resna odločitev" in da je vodilkova bomba "nevaren stražar miru." Vendar pa ni skoraj nobenega razpoloženja za kritiziranje tega odloka — razen v vrstah komunistov, kakopak. Vatikansko glasilo L'Osservatore Romano pravi, da je popolnoma razumljivo, zakaj je predsednik Truman odobril proizvodnjo bombe in dostavlja: "Drugega izhoda ni."

V Stockholmu, glavnem mestu Švedske, je mnogo ljudi izrazilo svoje olajšanje nad dejstvom, da ker taka stvar pač že obstoja, je sreča, da je vsaj v oblasti Zed. držav. Švedi so mnenja, če ima Sovjetska zveza to bombo, jo bo uporabila da ustrahuje ves svet, pričenši s Švedsko. Zapadna Nemčija črpa tudi tolažbo iz dejstva, ker je ta bomba v posesti Amerike. Nekateri Nemci pravijo celo, da utegne ta bomba prispevati k varnosti Evrope in sveta, ker bi bila v slučaju nevarnosti na razpolago narodom Atlantskega pakta.

Na drugi strani pa ni v Evropi skoraj nobenega dvoma, da bi tudi Sovjetska zveza kmalu ne imela te bombe. Utemeljevanje v Evropi je nekako sledeče: "Ameriška odločitev za proizvodnjo vodikove bombe je bila odločitev potrebe — potrebe, ki dela mir bolj nujno potreben kot kadarkoli prej. Celo Sovjetska zveza mora končno spoznati, da ni nobenega smisla vojevati vojno, ki bi ne pustila zmagovalcu drugega kot uničen in neobljuden svet. Vodikova bomba pomeni — konec vojska, ali pa konec človeštva. Torej pričnimo z Rusi razgovore za končanje vojne ali vsaj za kontrolo teh strašnih orožij."

Na drugi strani pa ima želja po sporazumu protiutež v strahu, katerega je izrazil londonski list Economist, ki pravi, da bi taka pogodba utegnila zazibati zapadne sile v varljivo občutje varnosti in bi koncem konca še povečala nevarnost vojne.

Kar se tiče četrte kategorije — komentarji komunistov — ti so silni in kričeči. Vse od Londona do Rima napada komunistično časopisje predsednika Trumana glede njegove odločitve za proizvodnjo vodikove bombe. "Holandski komunisti označujejo to odločitev kot "največji svetovni zločin," in pravijo, da je to samo "nadaljna obupna priprava kapitalistov za tretjo svetovno vojno."

Italijanski komunistični list Unita je objavil uvodnik z naslovom "Blazen kakor Hitler" (namreč Truman), in komentira: "Ako upajo (Amerikanci) na monopol, upajo na absurdnost." In vse komunistično časopisje Evrope poudarja, da Sovjetska zveza ima že vodikovo bombo ali pa jo bo kmalu imela.

Oficijelno "linijo" pa je določil in postavil moskovski radio, ki je naznanil, da je ta bomba "bajka" in "pravljica," zasnovana za sprejetje ogromnega vojaškega budžeta v ameriškem kongresu. Zdaj bo sledilo vse evropsko komunistično časopisje tej moskovski liniji.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Čudno, kako se pomen nekdaj globokih in pomenljivih besed ali pojmov v razrvanih časih, kakršni so današnji, izmaliči in spremeni. Vzemimo na primer "liberalizem". Nekoč je ta pojem v svojem širšem pomenu pokril višek širokogrudnosti, velikodušnosnosti, prosvitljenosti, omike, kulturnosti, človekoljubnost i, svobodoljubnosti in socialne zavesti. Tako zvana liberalna krila najrazličnejših strank, gibanj in organizacij so predstavljala njihove najboljše elemente. In kaj nam je ostalo od vsega tega, od sijajne liberalne tradicije, od osvežujoče filozofije liberalizma? Nekaj obledelih gesel in brezzvočnih, obrabljenih starih krilatic, za katerimi se opotekajo razočarani nekdanji komunistični sopotniki in v konfuziji in praznini tavajoči politični in filozofski brezdomci! Človeku, ki je bil nekoč ponosen na svoj liberalizem, je danes neprijetno, če ga kdo imenuje liberalca; če pomisli, koliko političnih sleparjev, zavajalcev in idijotov se dandanašnji zavija v ta plašč.

Potem pa vzemimo pojem "naprednost", ki je nekoč pomenil pri nas višek vsega dobrega, vzvišenega in plemenitega. Kako je bil človek nekoč ponosen, da se je smel imenovati naprednjaka! Pa danes poglejte okrog sebe! Kaj pomeni "naprednost" pri nas v teh dneh? Prijatelji, zakrijte si oči z rokami in obrnite se v steno, kajti slika je odurna in brezupna! Zakaj dandanes pomeni pri nas "naprednost" politično zmešanost in komunistično sopotništvo, duhovno praznoto in pomanjkanje vsake srčne kulture, miselno plitvost in moralno otopelost in cinizem in surovost. Današnji slovenski "naprednjak" v Ameriki hlapčuje zatiralcem svobode, ploska grobokopom lastnega naroda in njegovih tradicij in izročil in malikuje pred oltarji golega materializma in moli in časti tuje lončene bogove, oškropljene s krvjo milijonov nesrečnih ljudi. Največja ironija pa je v tem, da so vprav slovenski katoličani in klerikalci edina organizirana sila, ki se vztrajno bori proti komunistični kugi in nosi zastavo v boju za narodno, politično in duhovno osvoboditev slovenskega naroda.

Ker je vsako tiranstvo, vsako zatiranje svobode in teptanje človeških pravic in človeškega dostojanstva *korak nazaj* v človeškem razvoju, to pomeni, da so pri nas nekdanji naprednjaki dandanes v službi največje reakcije v zgodovini in zakrnjeni nazadnjaki, dočim so prav tisti katoličani in klerikalci, katere smo desetletja imenovali nazadnjake, po isti logiki postali glavni nosilci naprednosti, to je prizadevanja za osvoboditev slovenskega naroda izpod njegovega današnjega političnega, socialnega in duhovnega jarma. Pomnite namreč, da je SVOBODA PRVI PREDPOGOJ VSAKEGA NAPREDKA!

Ni čudno, da je spričo te žalostne slike obupal tudi Ivan Molek in treščil puško v koruzo! Ko pa je bilo vse, kar je žel v zahvalo za svoj napor, da pripelje svoje zapeljane nekdanje pristaše na pravo, demokratično pot, zasmeh, surove žaljivke, nesramno podtikanje nečednih namenov in neodgovorno bezniško zabavljanje od strani vladajoče manjšine, dočim ga je večina sprejela z apatijo človeka v zadnjih zdihljajih! Saj je čudno, da je spričo teh brezupnih razmer in ljudi s svojo "Svobodno besedo" vzdržal eno celo leto.

Ampak naš nekdanji napredni tabor je s svojo "Svobodno besedo" izgubil zadnjo brv, po kateri bi se bil lahko še rešil iz totalitarskega močvirja na varna suha tla demokratične miselnosti in prave naprednosti!

* * *

Urednik zarjavele device E. je 10. t. m. v uvodniku pobijal in smešil film "Guilty of Treason", ki slika usodo kardinala Mindszentyja, dasi ga ni videl, kar tudi prizna. "Kot sem že dejal," je pripomnil sosed Miha, "s staro ljubeznijo je pač vedno tako: če ne gori, pa tli. In Boštjančkova prva ljubezen je bila gotovo povita mnogo bližje Moskve kakor Belgrada. Ampak če bi naravnost pisal, kakor mu narekuje srce, bi ga tisti slavni direktorij Tiskovne družbe E. pod predsedništvom polic-prosekutorja Vatra brcnil na cesto, kajti njihova 'siva masa' je za Tituša. Zato se poteguje za svojo ljubo tako okrog kraja, kadar se mu ponudi takšna prilika kakor tale film, ki ga devičin Janez tako imenitno oglaša, da ga pojdem še danes pogledat."

* * *

Prijatelj iz Pennsylvanije me opozarja, da je v Prosveti neka čitateljica javno obžalovala, da njen urednik (s krampom) Tone Garden ni bil rojen v Ameriki in da vsled tega ne bo mogel nikdar kandidirati in biti izvoljen za predsednika Združenih držav. Ženi se je morala Amerika na smrt zameriti.

* * *

Tudi obiskovalci iz višjih plasti SNPJ, ki so bil zadnje čase v starem kraju, ne soglašajo o razmerah v Titovem proletarskem raju. Gl. odbornica Mary Prašnikar iz Pennsylvanije na primer ne ve povedati nič dobrega o življenju v Titovini, dočim Milan Medvešek zelo pohvalno govori in piše o tem, kar so mu tam pokazali in prerokuje Jugoslaviji pod Titom krasno bodočnost. Je pač vse odvisno, kako se človek pripravi za takšen obisk, čigav gost je, kako se zna prilagoditi in kakšna očala rabi. Vse to je dokaj razumljivo. Kar mi ne gre v glavo je le to, da ljudje, ki so tako prilagodljivi kakor M. M., ne ostanejo v Jugoslaviji, da bi pomagali graditi — in pozneje uživali — tisto sijajno bodočnost, o kateri so tako sveto prepričani. Če bi bil jaz tako globoko prepričan o zaželjivosti in bodočnosti "ljudske demokracije" kakor on, bi me nikdar več ne spravili nazaj v Ameriko!

* * *

Lokalni marksist - leninist, ki kuje članom SDZ dopise proti glasilu te organizacije, bi bil lahko malce bolj previden. Tisti dopisič zadnjič v Glasu SDZ je bil tako neprevidno sestavljen, da se mu je od daleč poznala poklicna žurnalistična roka. Sosed Miha meni, da bi se morali ljudje, ki žive od metanja peska v oči, vsaj toliko potruditi, da bi se svojega posla pošteno naučili.

* * *

S tiskarskim škratom sva že stara znanca, tako, da me njegove črkostavske akrobacije ne spravijo zlepa s tira. Zgodilo se je že, da mi je v en sam dopis nametal cel tucat različnih spak in pokvek, pa se mi ni krvni pritisk čisto nič zvišal. Človek se vsega privadi, posebno v Ameriki, kjer slovenščina ni ne uradni in ne glavni občevalni jezik, razen na šenklerju, kajpak. Ampak kadar vam zlodej spremeni *nepopisno*" ničemurnost v "nepismeno" ničemurnost, kakor je storil zadnjič, je pa res od sile! Toliko, da nisem počil od smeha! Kdo pa je še kdaj slišal o — pismeni ničemurnosti (ali skromnosti, jezi, dobroti itd.)? Fantje v tiskarni, ta pa zasluži, da jo denete v okvir in obesite na steno!

* * *

Ko je svetovni tisk svoj čas poročal, da grški komunisti ugrabljajo grško deco in jo odvajajo v Jugoslavijo, Bolgarijo in druge komunistične dežele, je vesoljni komunistični in sopotniški tisk, vključivši, kajpak, Prosveto, kričal, da je to grda "monarhofašistična" laž. Zdaj pa imamo zagotovilo samega Prosvetinega najmlajšega in uredniku s krampom najbližjega pomožnega urednika Milana Medveška, da je v Jugoslaviji še vedno na tisoče ugrabljenih grških otrok. Milan piše v svojih potopisnih spominih, da jih je videl na svoje lastne oči v Titovih zavodih v Srbiji. Upajmo, da se je med tem tudi naš State Department prepričal o tem in da bo pritisnil na Tita, da vrne ugrabljene otroke njihovim staršem, v katerih oskrbo spadajo in katerih ljubezni jim ne more nadomestiti nobena tuja šola, najmanj pa še komunistična.

* * *

Izpoved angleškega znanstvenika Fuchsa, da je izdajal atomske skrivnosti Sovjetom, je morala biti zelo grenka pilula za vse tiste "liberalce" in "progresivce", ki so vsak poskus zveznih oblasti in kongresa, da odkrije take špijone in izdajalce v zvezni službi, pozdravili z mačjo godbo in urnebesnim kričanjem: "Lov na coprnice!" Če bi bil Prosvetin Tone Garden dosleden, bi si vtaknil za klobuk (ali za trak na klobuku, da ne bo nobenega nesuorazuma) listek s Fuchsovim in Hissovim imenom pa z napisom: "Živijo koristni bedaki!"

Peter Kopriva.

—o—

Zlasti "Slovenija" ji je všeč

Glencoe, Ill. — Prilagam pet dolarjev za naročnino, čeprav, saj veste, da nam je novonaseljencem začetek težak in obračam vsak dolar trikrat in najraje v obliki paketa v domovino. Pa vendar isto kot težko čakam tistih plavih pisem s zračno pošto iz Evrope, težko pričakujem vsak dan Ameriško Domovino.

Posebno zanimiva je priloga "Slovenija." Res, ponosna sem, da je naš slovenski narod tako vztrajen, požrtvovalen in na taki stopnji izobrazbe. Marsikatero pikro moram tudi tukaj požreti od strani gotovih ljudi, pa vseeno kar nič me ne straši.

(Op. ured.; Kar se tiče glede mer za očala, ni mogoče kar tako povedati. Pišite svojcem, naj vam pošljejo zdravnikov recept za očala in jih vam bo tukaj vsak optik naredil.)

Pozdravljam vse naše rojake širom Zed. držav in Kanade in sploh vse razkropljene po širnem svetu.

Louis Kračnik.

—o—

Iz ameriške Vrhnike

Waukegan, Ill. — Bral sem v Ameriški Domovini z dnem 6. februarja dopis Vrhniškega Tineta, ki piše, kako sta se s prijateljem iz Ribnice prerekala in dokazovala drug drugemu, ali je trg Vrhnika večji in starejši ali je mesto Ribnica. Ko sem jaz to bral, sem prav gotovo mislil, da bosta prišla tudi kaj do obrti, pa tega vprašanja nista rešila, ker sta se prej razšla. Upam pa, da ga bosta kdaj pozneje.

Koncem dopisa Tine nekaj stoka, da je roka že trudna. Nikar no, Tine, ti kar piši, roka se bo že odpočila. Tudi v naši ameriški Vrhniki je vedno kaj novega, ki bi bilo vredno, da bi izvedela za to tudi širša javnost. Tine, samo malo dobre volje, pa bo šlo. V isti številki Ameriške Domovine sem tudi bral v koloni "Tri na dan," da je neka ženska v Eveleth, Minn., ki samo zato ni hotela kupiti Baragove Pratike, ker je bil notri oglas Ameriške Domovine in se je bala, da bi se ji kaj hudega pripetilo . . .

Jaz sem pa obe Baragovi knjigi (lansko in letošnjo) že po dvakrat prebral, pa, hvala Bogu, se mi ni še nič hudega zgodilo, ampak dobil sem pojasnila in razjasnila, kako so komunisti na zvit način prišli v Jugoslaviji do vlade, da sedaj tam davijo ta ubogi slovenski narod. Imam tam sorodnike, ki jim večkrat pošljem kakšen paket in mi pišejo kakšni reveži bi bili, če ne bi iz Amerike nič dobili — bili bi goli in bosi. V zadnjem pismu mi pišejo, da so jeseni morali oddati 400 kil krompirja državi. Ko sem to prebral sem se pa res začudil, da še bajtarjem pobirajo, ki niti sami zase ne pridelajo dovolj, pa morajo še od tistega dajati državi.

Torej to je tista opevana svobodna Jugoslavija, kjer delavsko ljudstvo strada in hodi razcapano zato, da se tisti, ki so na vladi debele. Če bo šla jugoslovanska vlada v tem tempu naprej, bo Jugoslavija kmalu država samih beračev. Kje je njena bodočnost potem ? ? ? — K sklepu pozdravljam vse čitatelje Ameriške Domovine, listu pa želim veliko napredka in g. uredniku pa pogum.

Andrej Košr.

—o—

Ne ve natančno . . .

Komisar: "Ali zares veste, da je bil pijan?"

Stražnik: "Ne prav zares. A njegova žena mi je rekla, da je primahal v sobo s pokrovom od stranišča in ga položil na gramofon, da bi igral na njem."

—o—

Svarilo

Gost: Hej, natakar! Krompir je še čisto surov! Pokličite mi takoj gospodarja!"

Natakar: "Nikar gospod! On je šele surov, on!"

—o—

Društvo sv. Terezije št. 16 SDZ

Chicago, Ill. — Članicam, ki ne zahajate redno na seje našega društva sporočam, da se od sedaj naprej vrše naše seje vsak četrti pondeljek v mesecu v prostorih na 1839 W. Cermak Rd.

Vabljene ste torej, da vse pridete na sejo v pondeljek 27. februarja ob 7:30 zvečer, kateri pa ni mogoče se udeležiti seje, lahko plača svoj asesment na gornjem naslovu vsak čas. Ne pozabite na to sejo in pripeljite s seboj kako novo članico, ker s tem boste pomagale k napredku našemu društvu in DSD.

Pozdravljam vse naše članice in tudi vse članstvo DSD.

Mary Kovačič, tajnica.

(Op. ured.: Ta dopis smo prepozno prejeli za uradno številko glasila DSD, kajti vsi dopisi za glasilo morajo biti v uredništvu v pondeljek pred prvim ali tretjim četrtkom.)

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

"Pri nas ljudstvo govori," se je pobahal delegat iz Titovine v inozemstvu na nekem sestanku.

Zborovalci so se porogljivo muzali in dregali s komolci. "Kaj pa pravi vaše ljudstvo?" so radovedno vpraševali.

"Na komunizem zabavlja," se je glasil odgovor.

"Pa vi?" so poizvedovali dalje.

"Mi govorimo v imenu ljudstva," je trdil odposlanec.

"V imenu katerega ljudstva? Povedali ste že, da vas ljudstvo ne mara."

"Mi zastopamo narod, ki ga nimamo za sabo, kar je v svojstvu ljudske demokracije."

* * *

"Osel čehlja osla," pravi latinski pregovor. Spomnimo se ga vselej, kadar poslušamo Moskvo in čujemo, s kakim veseljem zabavlja na ubogo Titovino. Kominforma udriha po titoizmu, ki je v bitstu pravi ruski komunizem. Kdor ga okuša, ne čuti prav nobene razlike. Manjkalo bi mu morda edinole Sibirije, katero pa Titovi strahovalci hudo pogrešajo in pravijo, da jo je treba umetno narediti. Titovina ima krokodilovo kožo, ki odbija napade ter jih pošilja nazaj za železni zastor. Oba nasprotnika imata enako srbečico; Zamorca, ki se umivata, sta oba enako črna. Drug drugemu izprašujeta kosmato vest, obenem pa spričujeta resnico, da je komunizem zanič in spada med staro šaro. Njegova rdeča halja je povsod oguljena s frazami in raztrgana kakor beraška malha. Titova je že najela posojilo, da jo zakrpa z ameriškimi dolarji. Zato se "tovariša" čehljata in se bosta morda nekoč še bolj resno počehljala.

ČE VERJAMETE AL' PA NE!

Krojač je stal pred poroto, obtožen večjega prestopka. Dvanajst porotnikov je bilo izbranih, da bodo vzeli njegovo usodo v roke. Krojač je sedel pri mizi z svojim zagovornikom. Obtoženi je bil še kar dobre volje, ker imel je dobrega zagovornika in tudi slučaj je bil tako zagoneten, da ga bodo bolj težko spoznali krivim.

Kar dobre volje je bil in čakal precej brezskrbno na pričetek obravnave. To se pravi, to je bilo samo toliko časa, dokler niso zavzeli svojih prostorov porotniki. Ko si je pa zatoženi krojač ogledal porotnike po vrsti vseh dvanajst, je na smrt prebledel in se kot uničen sesedel na stolu.

"Kaj vam pa je?" ga je v skrbeh vprašal zagovornik. "Ali vam je slabo? Ali naj pokličemo zdravnika?"

"Vse je pri kraju," tarna krojač, "že vidim, da sem tožbo izgubil in da bom spoznan krivim in bom obsojen. Nikoli več ne bom prišel iz ječe, nikoli več."

Odvetnik ga je skušal tolažiti in mu je pripovedoval, da ima lepo priliko biti popolnoma oproščen, naj se kar nanj, na zagovornika, zanese in vse bo dobro.

"Nič ne bo dobro, le meni verjemite, da ne bo," se ne da potolažiti krojač. "Kar poglejte porotnike po vrsti. Od vseh dvanajstih ni niti enega, da mi ne bi bil dolžan za obleko in kaj mislite, kako bodo glasovali zame? Kar pozabite, da bom še kdaj videl beli dan. Veste, vsem dvanajstim porotnikom sem že grozil, da jih bom tožil, če mi ne plačajo za obleko. In zdaj sem pred njimi. Joj!"

KANADSKA
AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME
FOR Freedom AND Justice...
AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY
SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Za hip smo šli pogledat v Kanado

(Nadaljevanje)

'Kako je kaj s tvojim sončnim vzhodom?" me je podražila Micka, ko sem vstopil v kabino, otepajoč se dežnih kapelj z obleke in se na vso moč kislo držal. Prišel sem iz sosedne kabine, kjer sem že sedmič skušal naša fanta spraviti pokonci. Vselej sta mi za vse na svetu obljubila, da bosta takoj vstala in slišal sem celo ropotanje čevljev, kakor bi se obuvala. Pa komaj sem odnesel pete, sta bila spet nazaj pod odejo. Šele, ko sem prišel razbijat na njiju kabino in jima v sladkih besedah pripovedoval, da se bova z Micko zdajle odpeljala in onadva lahko prideta za nama, kadar se bosta naspala, takole čez en teden, ali kaj.

Komaj da sem dobro postavil piko na koncu pridige, ko so že zahreščala vrata in naš Jimmy je stal tam v vsej svoji gloriji; v eno roki škarpe, v drugi pa klobuk in vso ostalo paradno uniformo in je hotel kar tak ven. Komaj sem ga zrinil nazaj, pa šele potem, ko sem mu obljubil, da bova z Micko počakala.

"Kanadski sončni vzhod si ti lahko zatakneš kam za klobuk. ki so ti ga dali Ambrožičev stric v Malvernu, da boš vedela," sem ji zaplozal nazaj. "Kaj misliš morda, da sem jaz to kislo vreme sprosil? Se reče, saj za nekaj je pa ravno pravo vreme."

"Bi rada vedel zakaj!" je močno podvomila Micka, ki si ni mogla predstavljati, da bi bilo deževje komu v hasen na jesen, ko so že vsi pridelki s polja.

"Za race, za race," sem ji razložil. "Ga nimaš lepšega vremena za race, kot je takle dežek."

"Za race?"

"Aha, za race! Kar poglej doli k vodi in boš videla, kako se dve vozita pod pazduho sem in tje ob obrežju," sem ji hitel razlagati.

"Joj, pa nisem vedela, da se race vozijo podpazduho. Vedno sem slišala in tudi videla sem že, kako so se mladi parčki prepeljavali po parku v nedeljo popoldne. Pa z očmi so se lovili, da bi si jih skoro odlomili. Pokaži mi no, tiste račke."

Odprl sem vrata kabine in ji pokazal doli k vodi, kjer sta se res prepeljavali dve divji rački sem in tje, se od časa do časa postavili na glavo ter s kljuni brodili po blatu v plitki vodici. Potem sta si s kljuni popravljali pisano perje, stresali s peruti in se očividno prav dobro imeli na gladki vodni površini.

"Saj se ne vozita podpazduho," mi očita Micka, ko nekaj časa ogleduje raci, ki jih še ni videla od blizu.

"Seveda se ne, tisto sem kar tako rekel zastran lepšega. Kar zadovoljen sem, da ima kdo v tem pustem vremenu kakšno zabavo. Tistile dve rački doli na vodi se imata prav dobro pri obilnem zajtrku. Ali bi ne bilo pametno, da bi šli tudi mi? Meni se dozdeva, da mi bo šel zajtrk v galop, če znajo tukajle v Kanadi pripraviti kaj pravdanskega."

"Ob desvetih bosta prišla Anica in gospod Sebanc, kaj ne, torej bomo počakali toliko časa," svetuje Micka.

"Upam, da so ljudje v Kanadi točni," sem povedal svoj kompromis za čakanje. Lačen sem bil in če bi bil doma, bi bil ob tem času že okrog peči in stikal po ponvicah, če je kaj gorkega pred mašo. Moja navada je, da ob nedeljah samo enkrat jem: enkrat pred mašo, enkrat po maši in potem pa vsakih par minut do opoldne. Ravnam se po nasvetih Kalanovega očeta iz Stare Loke, ki so rekli, da je brinjevček najboljši zjutraj in potem ves dan počasi.

Tam blizu naših kabin je stala gazolinska postaja, kjer je naš voznik napojil konja. Vprašali smo ga, če ve, kje bi se dobilo kaj gorkega za želodec zdaj v jutro. Pokazal nam je na poslopje zraven in povedal, da je tam jako fina restavracija, kjer bomo lahko dobili, kar si bomo poželeli. "Fantje in dekleta, kar za menoj, stopati — stopaj!" in sem jo hotel ucvreti naravnost v tisti vabljivi prostor.

"Holt!" je padel med nas glas oberkomande Micke in sicer tako ukazovalen, da ni njeni drobčkani peršonci prav nič pristojalo. Kar zazijal sem in se čudil, kje je živalca naenkrat dobila tako hud glas. Hudnika nazaj, pa nisem vedel, kaj zna! Fant, počakaj, sem si rekel, mati so hudi in ne kaže, da bi se s špetirom začelo nedeljo v Kanadi. Se reče, saj ni imela ničesar pripravnega v rokah razen ročne torbice. Pa tudi ročna torbica, če je na dolgo nasajena, dobro ohladi človeka, če jo zna kdo prav zavihteti.

"Zakaj pa ne bi smeli?" sem vprašal nedolžno, "kaj ne bomo šli zajtrkovat?"

"Kajpak bomo šli, pa ne sami. Na deveto gre, Anica in Sebanc bosta vsak čas tukaj. Kako bi pa to izgledalo, če bi se sami basali z zajtrkom, ona dva bi pa zunaj čakala. Ne boš umrl, ne, če počakaš še par minut ob svojem."

"Vidiš," sem se opravičeval, "čisto pozabil sem na to, da bomo zajtrkovali v prijetni družbi."

"Seveda, pa glej, da se boš lepo obnašal in ne pozabi, da so vilice in nož pa žlička, ne pa roke v navadi, kadar človek ne je pri domači mizi."

"Servijetko mi boš morala privezati pod vrat, da se ne bom popackal po kravati," sem ji očital, ki me hoče učiti manire, ki sem vendar tako zelo olikan in izobražen, kadar sem med ljudmi. Seveda, doma sem pa rad malo bolj domač. Z našim Jimom tekmujeva kar z rokami čez mizo, kdo bo prej in kdo več.

Prav tedaj pridrvi po cesti avto, skoči na prostor, kjer smo mi stali in ker se vozniku ni posrečilo, da bi nas povozil, je ustavil in iz avta sta padla smehljajočih obrazov Anica in Sebanc. Obrnila sta se, zahvalila se vozniku ter se nato obrnila k nama z vprašanjem, če že dolgo čakamo.

"Ali imajo v Torontu taksiji navado, da ljudi zastonj prevažajo po cestah?" sem vprašal. "Nisem videl, da bi mu kaj plačala in tudi zahteval ni nič."

Pojasnila sta nam, da je to njiju prijatelj, ki je sinoči kupil avto in zdaj že vozi po svetu kot star furman. Še v čast si šteje, če se hoče kdo z njim peljati. Ne zna še dobro, sem si mislil, ki je mene zgrešil tam ob cesti.

Da nista lačna, sta nam zagotavljala in mene na smrt prestrašila, ker sem mislil, da sem že ob zajtrk. Pristala sta pa rada na to, da bosta šla z nami in nam delala družbo pri zajtrku. Globoko sem se oddahnil in kot prednja straža vodil visoko cenjeno ekspedicijo v restavracijo na zobanje.

VABILO

Dramski odsek Slovenskega Društva Najsvetejšega Imena Jezusovega v Torontu, vprizori v soboto dne 25. februarja 1950 ob 8. uri zvečer v dvorani St. Vincen't de Paul Church na Roncesvalles Ave. Timmermanovo dramo "Župnik iz cvetočega vinograda" v režiji g. Stankota Brumška.

Vsi Slovenci, prav vljudno vabljeni!

Dramski odsek Slovenskega Društva Najsvetejšega Imena Jezusovega.

Slovenski zbor na radiju

V nedeljo 26. februarja bo na radijski postaji v Toronto pel slovenski pevski zbor pod vodstvom č. g. Mirka Renerja. Postaja se imenuje CJBC in zbor bo pel od 3 do 3:15 popoldne. Postaja ima 50 kw in se zelo daleč naokrog sliši, ne samo po Kanadi, ampak tudi v Zed. države. Ako bo vodstvo postaje videlo, da je imel spored velik odziv pri poslušalcih, se bodo taki nastopi večkrat vršili.

Dopisi in drugo

Koncert in še kaj

Toronto, Ont. — V nedeljo, 12. februarja, so naši fantje in dekleta pokazali, da imajo še vedno lepe in dobre glasove, če jih zna kdo prav vzeti v šolo pa prav ubrano zapojejo.

Zbor je v zadnjem letu zelo napredoval. Z novimi naseljenci v Toronto se je številčno okrepil. G. Nace Križman pa ga je s svojo požrtvovalnostjo in vztrajnostjo izuril tako, da je sposoben tudi v javnosti nastopiti z uspehom.

O podajanju posameznih pesmi na zadnjem koncertu in njihovi umetniški dovršenosti ne morem veliko soditi, ker se na to ne razumem. Vem le, da je bila meni ena kakor druga pesem zelo všeč. Najraje bi bil videl, da bi bili vsako vsaj še enkrat ponovili; mislim, da so enako želeli tudi drugi.

Koncert je bil dobro obiskan. Prišlo je mnogo naših prijateljev staronaseljencev, s katerimi postajamo vedno boljši prijatelji. Iz Zed. držav pa to pot ni bilo gostov; niti g. Kollandra ni bilo videti, ki sicer pride zelo rad na naše prireditve, čeprav ima vse polno poslov, enkrat spremlja potnike na ladje, drugič je sezona za pakete, moko in podobno in sedaj pa toži, da ga bodo zadušili z izpolnjevanjem davčnih listin (namreč številne stranke, ne - država). Veste, g. Kollander, prav tedaj, kadar človeka kaj duši, si mora vzeti nekoliko oddiha. Poizkusite ob drugi priliki in boste videli, da je res atko.

V bližnji bodočnosti bo nastopila pa igralska družina društva Imena Jezusovega in Marijine družbe. Predstavili nam bodo "Župnika iz cvetočega vinograda." Ta igra je bila zelo priljubljena na naših odrih v domovini. Zanima nas, kako so ga naštudirali tu v Kanadi. — Pričakujemo, da zelo dobro, ker je režijo prevzel g. Stane Brunšek.

Po Kanadi straši zadnje mesece brezposelnost. Tudi med nami je poiskala nekaj žrtev. Zelo neprijetna reč je to, a upamo, da spomladi ne bo več tako težko dobiti delo.

Tone Bonač.

◆ ◆ ◆

Dva pečlarja pri gospodinjstvu

Preston, Ont. — Kadar je zunaj slabo vreme, me vedno prime, da bi kam pisal. Danes pa sem se spomnil tudi Ameriške Domovine in vam popišem malo o velikem problemu nas samcev.

Namreč mi samci se še vedno nismo privadili tega življenja, kot ga imamo sedaj v Kanadi. Velikokrat vzdihnem: "O, kako lepo nam je bilo tam v taborišču Spittal v Avstriji, kjer nam ni bilo treba samim kuhati in ne pomivati!" Ko je bil dan znak, sem pograbil menažko in hitel k okencu, kjer mi je Julka nalila tako polno, da sem potem še prste namakal v juho vse dokler nisem prišel nazaj v svojo barako. Za nameček se mi je pa še nasmejala, kar mi je veliko olajšalo prebavo. Pomivati ni bilo treba, kajti, ko sem pojedel, je bila posoda čista. In tukaj. . .

Dva meseca sem imel "room and board" pri nekih Kanadčanih. Sprva mi je gospodinja nosila na mizo skoro izključno samo konzervirano hrano. Ko sem ji potožil, da je premalo zelenjave, mi je pričela dajati pa surov korenček, rdečo redkvico in zeleno solato lepo v vodi oprano. Ne bo šlo tako, Francelj, sem si rekel. Preselil sem se in si najel samo sobo, a kuhal pa sem si sam. Pa se ni obneslo. Ves teden sem bil lačen. Nič čudnega, kajti ob sami kavi in sendvičih žive samo nad 80 let stare ženske, vsaj tako sem slišal praviti.

Skoraj bi bil šel nazaj k tisti ženi, da me ni pregovoril Jošt, ki je Ribničan in ti znajo delati poleg ret in rešet še marsikaj. In Jošt zna narediti palačinke, šmorn, zabeljeno polento, gulaž, makarone z drobtinicami, kisel fižol in za praznike pa tudi kaj posebnega. Stopila sva v zadrugo in kuhava vsak en teden. Nobeden izmed naju pa ne zna pomivati posode in to je hudo posebno tedaj, kadar imava obiske. Oba z Joštom veva, da se tudi to vprašanje da rešiti, ali s tem pa so zvezane še druge stvari. . . No, za enkrat je že prepozno, predpust je že mimo. Prav lepo pozdravljam vse naše rojake.

Francelj Bertoncelj.

Soliden oče

Žena (možu): "Ubogi naši otroci! . . . Zjutraj, ko vstaneš, so že zdavnaj vsi v šoli in zvečer, ko prideš iz gostilne, so zmerom že v postelji! . . . Pošlji jim vsaj tu pa tam kako razglednico!"

MALI OGLASI

9 sob hiša naprodaj

Blizu Bellaire in W. 130. St. 2 milji od nove Ford in Chevrolet tovaren, je naprodaj 9 sob hiša s kopalnico. Se lahko rabi za 2 družini; zraven je tudi cottage 2 sob na lotu 80x112½. Lastnik odide iz mesta. Pokličite CL 8226. (39)

Naprodaj v Kaliforniji

V Valleyo, Kalifornija, sta naprodaj 2 hiši, leseni, stari po 8 let, vsaka ima 4 sobe, mestno vodo, plin, elektriko, vodnjak, monterski in odvodni sistem, lot 100x120, ena pa 54x150; hiši sta oddaljeni od mesta 2 milji. Za obe hiši je skupna vsota $9,000 v gotovini. Za podrobnosti pišite na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio, pod naslov: Valleyo, Cal. (38)

Glavni stan

za blago za obleke, gumbe in sukanec, pripravno za poslati v Evropo. **Blago v ceni od 39c do 59c jard.**

Naša posebnost je v polovični meri in ekstra velikih oblek.

Napravite si svojo velikonočo izbero zdaj in se poslužite našega načrta, da blago spravimo za vas.

SUNBEAM Dress-Fabric Shop
769 E. 152 St.

Pošljite samo $1

in prejemali boste osem mesecev najnovejši slovenski mesečnik

RESNICA

ki prinaša poleg poročil iz slovenskih naselbin tudi šaljive povesti, smešnice, praktične nasvete za hišo in dom itd.

Pošljite naročnino še danes na naslov:

RESNICA
1845 West Cermak Road
Chicago 8, Illinois

Mi pripravimo ZDRAVILA za Evropo
MANDEL DRUG
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

ČE KUPUJETE ALI PRODAJATE
zemljišče ali trgovino, se zglasite pri nas
Tisovec Realty Realtor
1366 Marquette Rd.
ENdciott 4936
(Tue.—X)

Thomas Flower Shop
CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje
Andy, Albin in Fred Thomas (Tomc), lastniki
15800 Waterloo Rd.—IV 3200

POZOR, SLOVENCI!
Za vse informacije, kar se tiče naseljevanja v Kanado, pošiljanje denarja ali paketov v stari kraj državljanstvo, potne vize in liste parobrodne vozne listke ali za avijon se obrnite z vso zanesljivostjo na
EUROPA PUBLIC SERVICE BUREAU
lastnik: DR. ALEKSANDER GRIN, bivši advokat iz Belrada
630 YONGE STREET TORONTO, CANADA

Naročite krasen slovenski album slik

Zavedni Slovenci iz Clevelanda in okolice naj sežejo pridno po "Albumu Slovenije," ki ga ima na razpolago Joe GRDINA v svoji trgovini na 6113 St. Clair Ave., Cleveland 3, O.! Naužili se bodo lepot slovenske zemlje iz teh prelepih posnetkov iz stare domovine, obenem pa pomagali našim kulturnim delavcem v Trstu v borbi za obstanek našega jezika in naših kulturnih vrednot na Tržaškem ozemlju, pomagali bodo z odkupom tega "Albuma Slovenije" našim beguncem, ki utečejo napol goli in brez vsega iz Slovenije v Trst, pomagali bodo revnim slovenskim dijakom, zlasti tem iz Beneške Slovenije, ki nameravajo postati duhovniki in bodo kot bodoči slovenski izobraženci vodili naš narod na tem predelu ozemlja pod tujcem. — Album stane 3 dolarje ter je spričo stroškov za klišeje krasnih slik cena smešno nizka. — Slovenci! Pomagajmo naši lastni narodni stvari! Žrtvujmo to malenkost za prelepo knjigo, v kateri so zbrane pestre lepote slovenske zemlje v 5 državah!

— (Feb. 8, 14, 16, 21.)

ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.
IVanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

Sedaj kažejo
Zadnji dan 26. febr.

UNUS moški, ki stoji na svojem prstu.
JOE WALCH'S sijajna nova predstava z divjimi živalmi.
WALLENDAS predstava na napeti žici — in mnogo drugih.
PRESKRBITE SI REZERVACIJE
CENE—Dnevno popoldne (razv. 13. feb., 14, 20, 21) $1.50 in $2.00 davek vklj. ZVEČER—(Razven nedeljo zv. feb. 19 in feb. 26), $1.50, $2.00, $2.40, in $3.00. Cene za pop. ob sobotah in Washington rojstni dan, kakor zvečer.
TAKOJ ZA UDOBNE SEDEŽE
Vstopnice za splošno vstopnino v vseh Marshall lekarnah.

Cesen Painting and Decorating
1075 E. 61 St.
Cleveland 3, Ohio
NOTRANJE IN ZUNANJE BARVANJE HIŠ
AUGUST CESEN: EN 2268
JOHN CESEN: EN 6968

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom
KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA
Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki . . . Posluje že 56. leto
Članstvo 42,000
Premoženje nad $7,500,000
Solventnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%
Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pošteni in nadsolventni podporni organizaciji,
KRANJSKO SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI,
kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.
K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.
K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od $250.00 do $5,000.00.
K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, potrudi se in pristopi takoj.
Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:
GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

Roman o ljudeh, ki jih žeja po svobodi
Zgodba o globoki ljubezni dveh mladih ljudi, njunem gorečem idealizmu in samožrtvovanju za svobodo.
"Ljudska pravica" in "ljudska demokracija" razgaljeni v ostri luči satire.
Trdo vezan, 274 strani. Cena $3.00; po pošti $3.25 (Kanada $3.50.) Denar pošljite z naročilom.
Naroča se pri:
AMERIŠKA DOMOVINA ali 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, O.
IVAN JONTEZ 1107 E. 74 St. Cleveland 3, O.
Na prodaj pri
AMERIŠKA DOMOVINA
GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

"Zelo o nepravem času prihajate: moj sin odide drevi v Bruselj . . Sicer pa je brez vsake moči, kakor jaz . . Obrnite se rajša do moje sinahe, ki premore vse."

In ostavila je Henrijeto v osupłosti: zdaj je bila prepričana, da je zašla v rodbinsko dramo. Gospa Delaherche je bila že prejšnj večer sklenila povedati sinu vse, še preden odide v Belgijo, kjer je imel pogajanja o večjem nakupu premoga, nadejaje se, da spravi statve svoje tovarne zopet v tek. Nikdar ne bi bila mogla trpeti, da se med to novo odsotnostjo zopet prične poleg nje grdobija. Preden pa je izpregovorila, je čakala gotovosti, da on ne preloži zopet svojega odhoda na drugi dan, kakor je delal že vse teden. To jo pomenilo zanjo razpad hiše: Prus spoden, žena pahnjena na cesto in njeno ime sramotno nabito na zidove, kakor je obetala ljudska grožnja vsaki domačinki, ki bi se spečala z Nemcem.

Ko je Gilberta zagledala Henrijeto, je vzkliknila veselo:

"Ah, kako srečna sem, da te vidim! . . Zdi se mi, da je že tako dolgo, in človek se tako naglo stara sredi teh grdih reči!"

Potegnila jo je s svojo sobo, posadila jo na ležalko ter se stisnila k njej.

"Kaj ne, da zajtrkuješ z nami? . . A prej se pomeniva. Gotovo mi imaš povedati toliko reči . . Da nimaš nobenih novic o bratu, to vem. Ubogi Maurice, kako ga pomilujem: v tem Parizu brez plina, brez lesa, nemara brez kruha . . In tisti fant, ki mu strežeš, prijatelj tvojega brata? Vidiš, pripovedovali so mi že vsakovrstne reči. Ali prihajaš zaradi njega?"

Henrijeto je pograbila velika notranja zmedenost; obotavljala se je z odgovorom. Ali ni prišla pravzaprav zaradi Jeana? Ali si ni hotela zagotoviti s stričevim oproščenjem vred tudi tega, da ne bodo več vznemirjali dragega ji bolnika? Zato je bila tudi vsa osupla, ko je slišala Gilberto govoriti o njem, in nič več si ji ni upala povedati pravega vzroka, zakaj da prihaja, kajti težila jo je vest in zoperno ji je bilo, izkoriščati nepošteni vpliv, ki ga je domnevala pri Gilberti.

"Torej", je ponovila Gilberta s hudomušnim obrazom, "ti nas potrebuješ zaradi tistega moža?"

Ko pa je Henrijeta v svoji zadregi nazadnje izpregovorila o aretaciji očeta Foucharda, ji je prekinila besedo:

"Ah, saj res! Ali sem neumna, jaz, ki sem še davi govorila o tem! . . Oh, draga moja, prav imaš, da si prišla, takoj se je treba pobrigati za tvojega strica, kajti zadnje vesti, ki jih vem, niso dobre. Postaviti hočejo svarilen zgled."

"Da, mislila sem na vas, je nadaljevala Henrijeta z obotavljajočim se glasom. "Menila sem, da dobim pri tebi dober svet in da moreš nemara kaj ukreniti . . ."

Mlada žena se je razsula v dražestnem smehu.

"Ali si nespametna! Preden mine troje, dni, dam izpustiti tvojega strica! . . Torej ti niso povedali, da imam tu v hiši pruskega stotnika, ki stori, karkoli hočem . . . Ali razumeš, draga moja: ničesar mi ne more odreči!"

Zasmejala se je še bolj, s prazno lahkomiselnostjo zmagoslavne koketke, božaje roke prijateljice, ki ni našla besede v zahvalo, polna tesnobnega čuvstva in mučnega strahu, da je to nemara priznanje krivde.

"Kar meni prepusti, drevi pojdeš zadovoljna domov."

Ko so stopili v obednico, je Henrijeta s presenčenjem zapazila nežno lepoto Edmontovo. Navdal jo je z občudovanjem kakor lepa reč. Ali je mogoče, da se je ta fant boril in so mi upali zdrobiti roko? Legenda o njegovi veliki hrabrosti ga je delala še bolj prelestnega, in Delaherche, ki je sprejel Henrijeto z obrazom, kakor da je srečen, da vidi nov obraz, ni prestal hvaliti svojega tajnika, dokler so podajali reberca in krompir v oblicah— češ, da je enako delaven in dobro vzgojen, kakor je lep. Tako se je zajutrek štirih ljudi v toplo zakurjeni obednici odel s preprijetno intimnostjo.

"Torej ste prišli, da nam priporočate usodo očeta Foucharda? Zelo neprijetno mi je, da moram nocoj odpotovati . Toda moja žena vam uredi vse to, njej se ni mogoče upirati, ona doseže vse, kar hoče."

Smejal se je in pripovedoval te reči z največjo dobrodušnostjo, ker se mu je pač laskala ta oblast ki je navdajala tudi njega z nekakšnim ponosom. Nato je nenadoma omenil:

"Saj res, draga moja, ali ti Edmond še ni povedal, kaj je našel?"

"Ne. Kaj je našel?" je vprašala Gilberta in obrnila svoje lepe, božajoče oči v mladega seržanta.

Ta pa je zardel od preobilnega veselja kakor vselej, kadar ga je pogledala ženskka s takšnim pogledom.

"Moj Bog, milostljiva, saj gre samo za stare čipke, ki ste obžalovali, da jih nimate, da bi z njimi obšili svoj mlavasti jutranji plašč . . Včeraj se mi je posrečilo najti pet metrov starih bružkih čipk, zares zelo lepih in cenih; trgovka vam jih pride vsak čas pokazat . ."

Ona je bila vsa srečna; poljubila bi ga bila.

"Oh, kako ste ljubeznivi; poplačati vas hočem zato!"

Nato, ko je prišla na mizo še jeterna pašteta, kupljena v Belgiji, se je zasukal pogovor drugam; nekaj časa so govorili o ribah v Meusi, ki umirajjo zatrupljene po mrliškki gnilobi, nato pa o nevarnosti kužne bolezni, ki preti Sedanu, kakor hitro napoči južno vreme. Že meseca novembra se je pripetilo nekaj slučajev epidemije. Zaman so po bitki potrosili šesttisoč frankov za očiščenje mesta, zaman so sežgali kupe telečnjakov, torbic za naboje in vsakovrstnih sumljivih ostankov. Okolica je vzlic temu ob najmanjši vlagi izpuhtevala ostudne smradove, tako polna je bila trupel, zagrebenih za silo, pokritih s prstjo le par prstov na debelo. Vsepovsod so bila polja posejana z grobovi kakor s krtinami. Tla so pokala od notranjega pritiska, gniloba je prodirala na vrh in se razpuhtevala. In malo dni prej so odkrili novo ognjišče kuge — Meuso, iz katere so bili potegnili že dvanajststo konjskih trupel. Splošno so menili, da ni ostalo v nji niti eno človeško truplo, ko je neki poljski čuvaj po nazljivem motrenju zapazil v globini več nego dveh metrov mnogo belih lis, ki bi jih človek imel za kamenje. Bila so cela gnezda trupel, razparanih trupel, ki se niso mogla napihniti in zatorej niso priplavala na vrh. Že štiri mesece so ležala v vodi pod travo. S kavlji so vlekli na suho roke, noge in glave; že sama sila toka je včasih odtrgala roko ter jo odnesla dalje. Voda se je kalila, veliki mehurji gnilobnih plinov so prihajali kviškuk, pokali na prvršinj ter kužili zrak z ostudnim smradom.

"Sreča, da zmrzuje", je menil Delaherche. "Toda kakor hitro izgine sneg, bo treba iskati in temeljito razkužiti vse to, sicer še vsi poginemo."

Sun Life of Canada je zvišala dividende lastnikom certifikatov

Leto 1949 je bilo dobro leto za Sun Life. Organizacija je v trdni poziciji z skoro 50% vsega premoženja investiranega v Zed. državah. Lansko leto je skupno plačala $114 milijonov.

Z $18 milijoni — izdaten povišek nad 1949 — prideljeni za dividende lastnikom polic, ki se bodo plačale tekom letošnjega leta, Sun Life of Canada stopa v svoje 80. leto javne postrežbe z obetajočim izgledom za 1950.

Sun Life je bila aktivna v Zed. državah več kot pol stoletja in danes ima podružnice in agencije v 40 državah od obrežja do obrežja. Tekom minulega leta je znašala skupna vsota življenske zavarovalnine, ki so jo kupili lastniki polic od Sun Life več kot $372 milijonov ter s tem nadaljevali nezlomljen rekord, da proda več nove življenjske zavarovalnine na leto kot katera druga kanadska družba. Zavarovalnina zdaj v veljavi pri Sun Life znaša $4,187,000,000, višek, kot še nikoli poprej. Skupaj dohodki družbe leta 1949 so bili $238,000,000

79. letno poročilo Sun Life of Canada, pravkar izdano kaže družbino zaupanje v Zed. države, kjer je investiranih več kot 48% njenega premoženja in kjer je $1,699,000,000 ali 40% njenega skupnega uradovanja v teku. Izplačila lastnikom polic in dedičem odkar je bila izdana prva polica v 1871 so sedaj dosegla $2,240,000,000. Samo prošlo leto je bilo izplačanih preko $114,000,000.

Na letni seji v glavnem uradu družbe je predsednik, Arthur B. Wood, poročal o znameniti porasti življenjske ..zavarovalnine ..preko zadnjih 50 let. V 1900, ko je bilo prebivalstva 76 milijonov, so imele Zed. države življenjske zavarovalnine kakih $7 bilijonov ali okrog $90 na osebo. Danes se je prebivalstvo skoro podvojilo, toda zavarovalnina je narasla na $215 bilijonov ali $1430 na osebo. Uradovanje Sun Life je korakalo s tem napredkom s tem, da ima danes skupno $4,187 milijonov v primeri z $53 v moči začetkom stoletja. Tekom teh 50 let je Sun Life mnogo razširila privilegije in provizije ter mnogo novih koristi dodala. **Celo pred 1900 je bila ta družba prva, ki je predstavila "brezpogojno" polico, potem pa popularno Sun Life zavarovalninski načrt brez preiskave. Družba je tudi prva izdala skupinsko zavarovalnino, ki se da kjer koli v Severni Ameriki, ki je zgodovinski dogodek v zavarovalnih družbah.**

Ena odličnih točk v Sun Life delovanju tekom 1949 je bil povišek v skupinskem zavarovanju. Na stotine tisočev oseb v uradih, tovarnah in drugih zaposlitvah v trgovini in industriji po vsej Severni Ameriki je danes zavarovanih po tem Sun Life skupinskem načrtu. **Danes je važnost tega skupinskega zavarovanja priznana od vseh, ki jim je za dobre odnošaje med vodstvom in delavstvom ter ki jim je za dobrobit in socialno varnost posameznega uslužbenca.**

Poročilo Sun Life za 1949, vključno govor predsednika na letni seji, se lahko dobi na željo pri vseh podružnicah družbe.

MICHAEL IN JOHN TELICH,
oče in sin
zastopnika
2121 NBC Building CHerry 7877
Cleveland, Ohio

SECURITY OPPORTUNITY ACTIVITY

for

YOUNG MEN

EDUCATION
ADVENTURE
TRAVEL
STEADY PAY

If you can meet the following requirements the Coast Guard under the Treasury Department has a job for you.

1. American Citizen
2. 17 to 25 (single)
3. Good physical and mental health
4. Good Character
5. "THE DESIRE TO GO AHEAD" in one of our many fields of opportunity.

For further information write or visit

U. S. COAST GUARD RECRUITING STATION
ROOM 1612, KEITH BLDG. CLEVELAND 15, O.

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE IN MATERE

Josephine Sirola

ki nas je za vedno zapustila 20. februarja 1947.

Tri leta je že minilo
kar te več med nami ni,
ko se spominjamo tebe, draga ti,
solzne so naše oči.

Truplo tvoje že trohni,
na grobu trava zeleni,
ali duša tvoja se veseli
tam v dolgi večnosti.

Počivaj v hladni zemlji ti,
saj za teboj pridemo vsi,
in enkrat zaslišali bomo glas:
Vsemogočni usmili se nas.

Zvesto smo te vsi ljubili,
na tebe ne bomo pozabili,
ostala boš nam v spominu,
dokler pridemo za teboj.

Žalujoči ostali:

SOPROG,
6 OTROK, 7 VNUKOV.

Cleveland, O., 21. feb. 1950.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Dostava vaše NOVE PLAVE TELEFONSKE KNJIGE

IN RUMENIH STRANI

začne ta teden

Dvoje novih telefonskih seznamov, vsebujoč nove vrste številke za večino telefonov v Greater Clevelandu, bo dostavljenih tekom prihodnjih dveh tednov. Številke, natisnjene v teh knjigah, se ne smejo rabiti do **polnoči 4. marca.** Lep PLAV omot na abecednem seznamu in RDEČI TRAKOVI na obeh zaznamujejo te nove knjige. Denite jih na stran in rabite sedanji seznam do polnoči 4. marca, ko stopijo v veljavo nove vrste telefoske številke. Bodite gotovi, da boste opazili številko policije in požarne brambe na 1. strani plave knjige.

PO POLNOČI 4. MARCA

RABITE novo PLAVO abecedno knjigo in rumene strani knjige z RDEČIMI TRAKOVI.

VRZITE proč sedanjo knjigo, da se izognete pomotam, ker večina številk bo zanič na 5. marca.

Osebna telefonska knjiga

se lahko dobi na zahtevo, da imate pri rokah številke. V to knjigo lahko vpišete številke iz stare knjige. Vprašajte za knjigo v našem uradu 750 Huron Rd., ali v naši telefonski sobi, 2012 East 9. Street.

THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph Oražem

ki je zaspal v Gospodu dne 21. februarja 1940.

Deset let je že minilo,
kar tvoje truplo v grobu spi,
a duša pa plačilo vživa
pri Bogu v srečni večnosti.

A mi te nismo pozabili,
v naših srcih si vsak čas,
in tudi ti nas ne pozabi,
prosi tudi ti za nas.

Žalujoči ostali:

FRANCES ORAŽEM, soproga,
in HČERE.

Cleveland, O. 21. februarja 1950.